בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 7226-11-19 פלוני נ' אלמונית

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

תובע **פלוני**
ע"י ב"כ עו"ד יהודית מייזלס

נגד

נתבע **אלמונית**
ע"י ב"כ עו"ד דני שרמן

פסק דין בתביעה למזונות קטין

מדובר בתיק שפרסמנו לאחרונה בו ניתן אישור לאב לקזז מהמזונות כנגד הטיפול הפסיכולוגי לילד. ראו כאן.

1. הצדדים נישאו זל"ז כדמו"י ביום 12/-/- וביום -/-/ נולד בנם המשותף ב', בן 8.5 כיום. מעל גיל 6. אפשר לפסוק לפי צדק ולא לפי מגדר כפי שזה עד גיל 6.
2. הצדדים גרו יחדיו בדירה שנרכשה ע"י הבעל טרם הנישואין ורשומה על שמו, עד אשר ביום 2/12/19 עזב הבעל את הבית ושכר דירה בשכנות לבית בו גרו יחד, בעוד האישה ממשיכה לגור בדירת המגורים, מכוח צו למדור ספציפי שניתן ע"י כבוד ביה"ד הרבני.
3. בין הצדדים מתנהלות תביעות שונות לרבות התביעה הנוכחית, בה עתר הבעל לפסוק את מזונות הקטין.
4. ביום 16/3/20 יש זמן. למה למהר? פשוט הזוי! ניתנה ע"י בית המשפט החלטה למזונות ארעיים, לפיה על הבעל לשלם לאישה מידי חודש, עבור מזונות הקטין 2,600 ₪ בצרוף 2/3 הוצאותיו החריגות.
5. ביום 21/2/21 נפסק בתיק המשמורת (51272-10-19) כי הקטין ישהה עם כל אחד מהוריו זמנים שווים.

חשוב: תיק בו נקבעו - לאחר שהובהר לבית המשפט שתסקיר יוגש במקרה הטוב רק בעוד שישה חודשים (תל אביב) - זמני שהות של 8/6 כמקובל היום. הילד (היה בן 6). על החלטה זו הוגש ערעור למחוזי אשר נדחה על ידי כבוד השופט שוחט. **החלטה של בית המשפט המחוזי הינה החלטה מנחה לבתי המשפט למשפחה וניתן להשתמש בהחלטה זו, בטח לקביעת חלוקת זמני שהות זמניים**. **פסק הדין ברמ"ש 27434-12-19**.

"המשיב אינו זר לו וגם אם בילה עמו זמן איכות באופן נמוך משמעותית מהמבקשת – מדובר בבילוי שנעשה מדי יום ביומו, דבר שאינו מתאפשר עוד משהצדדים הפרידו מגוריהם. מבחינת בית משפט זה, כל עוד לא הוכח אחרת, שני ההורים במקרה דנן נורמטיביים ובעלי מסוגלות הורית טובה לגידול הקטין. בעניינו טרם הוכח אחרת ונראה שאותה מסוגלות הורית טובה הוכיחה את עצמה עד היום שהרי הקטין גדל לתפארת".

6. על-פי תלושי שכר שצורפו, הבעל משתכר כ- 20,000 ₪ נטו בחודש. קודם לכן השתכר מעט יותר, א"כ פוטר במשבר הקורונה ולאחר תקופת אבטלה מצא את מקום עבודתו הנוכחי ושכרו כאמור לעיל.

7. בסיכומיה טוענת האישה כי לאיש הכנסות נוספות שאינן מדווחות, תוך שהיא מפנה לחקירתו הנגדית. לא מצאתי ממש בטענתה. הבעל עובד שכיר, לא הוכחה טענה כלשהי בדבר הכנסות לא מדווחות, התרשמתי מכנותו של הבעל ונראה לי כי טענותיה של האישה מחוסרות כל בסיס.

8. האישה רופאה במקצועה שכרה עמד על 14,000 ₪ נטו לחודש אולם בתקופת הקורונה פחת שכרה לכ- 8,000 ₪ בחודש, לדבריה בשל חשש לבריאותה. לטענתה היא חולה במחלות אוטואימוניות המעמידות אותה בסיכון להידבק בקורונה ולכן מקבלת פחות חולים מאשר קודם לכן.

9. האישה מודה שכיום היא עובדת במרפאה כל יום (פרוטוקול עמ' 77). עוד היא מוסיפה ואומרת כי מצב זה יימשך עד שיחלוף משבר הקורונה, אז תוכל לשוב למתכונת עבודתה כמקודם (סעיף 51 לתצהיר עדותה הראשית מיום 15/2/21).

10. האישה לא צרפה את הסכמי העבודה שלה, למרות שהתבקשה לעשות כן. האישה לא צרפה תיעוד ממוסמך כלשהו מטעם מעסיקה, התומך בטענתה בדבר אילוץ בריאותי לירידה בשכרה.

11. כך או אחרת, נראה שמשבר הקורונה כבר חלף: הוסרו כל ההגבלות, העובדים חזרו לעבודה, הכבישים פקוקים כמקודם ☺, אנשים חזרו לטוס לחו"ל ונראה כי בעזרת השם ניתן לחזור לשיגרה כך שהאישה תחזור להשתכר כמקודם.

12. בסעיף 53 לתצהירה, הבהירה האישה כי כיום היא מתמחה, בקרוב תסיים את התמחותה ותוסמך בשעה טובה להיות רופאה מומחית, מה שצפוי להתבטא גם בעליה בשכרה.

13. לאור האמור, אני קובע כי שכרו החודשי של הבעל הוא 20,000 ₪ בחודש ואילו שכרה של האישה 14,000 ₪ בחודש, כך שהיחס של הכנסותיהם החודשיות הוא 60% הבעל ו- 40% האישה. אם החישוב היה לפי הכנסה פנויה היחס היה קטן כמובן והרי האב משלם שכר דירה והאם לא. אבל כפי שכתבנו בעבר, יש כיום שתי דרכים, יחס הכנסה לעומת יחס הכנסה פנויה, ואין דרך אחת נכונה! יש לבחון כל מקרה ומקרה.

14. אשר לצרכי הקטין, האישה פירטה אותם בסעיף 9 לתצהירה ולדבריה צרכיו מסתכמים ב- 6,300 ₪ לחודש, לא כולל מדור ואחזקתו ולא כולל הוצאות בריאות וחינוך. חלקו של הקטין באחזקת המדור עומדת על 1,330 ₪ כך שסה"כ הוצאות הקטין 7,500 ₪ לחודש, לא כולל מדור והוצאות חריגות, כך לטענתה.

15. איני מקבל את טענת האישה. אני סבור שמזונות הקטין נטענו בהגזמה ובחריגה משמעותית מהנהוג הסביר והמקובל, כאשר ההוצאות אינן נתמכות באסמכתאות ואין להן כל הצדקה. מה חדש בזה? כמעט בכל פסק דין למזונות אני מציין נקודה זו. ועורכי דין ממשיכים. מדוע בית

המשפט לא מטיל הוצאות? עד מתי השופטים יכתבו, פעם אחר פעם, הסכום מוגזם וכו' ולא יעשו דבר?

16. כך למשל, טוענת האישה שהקטין זקוק ל- 2,400 ₪ בחודש עבור תרבות ובילוי. כך לדוגמא, טענתה כי הקטין זקוק לביגוד והנעלה בעלות של 1,000 ₪ בחודש. כמו כן לדבריה זקוק הקטין לאחזקת רכב, לרבות שטיפת הרכב. מקסים ☺

17. כאמור, איני מקבל טענות האישה אשר אינן מגובות באסמכתאות ונראה כי נטענו ללא כל בסיס. בהעדר תיעוד ואסמכתאות, אני מעריך את הוצאות הקטין על דרך האומדנה, כאשר לקחתי לתשומת ליבי את השתכרות הצדדים, אשר אינה ברף המינימאלי. יפה. יש להתאים את הוצאות הילדים (גם) לפי השתכרות ההורים. וגם לפי אזור מגורים ורמת ההוצאות. ולכן, **הסכום של מחוזי מרכז בסך 2,250 ₪ (כולל אחזקת מדור) שגוי הוא!! הוא חזקה כללית לכל המקרים, ולכן ברור ששגוי.**

סיכומו של דבר בהתחשב בכך שזמני השהות שווים ובהתאם למקובל בפסיקה, אני מעמיד את צרכי הקטין על סך של 2,200 ₪ לחודש, לא כולל מדור. סבבה. הכנסות ההורים אפשרות זאת.

18. היוצא מכך הוא כי חלקו של הבעל במזונות עומד על 1,320 ₪ (60%), פחות המזונות בהם הוא נושא בפועל כאשר הקטין שוהה אצלו (מחצית הזמן) ובסה"כ על הבעל לשלם לאישה 220 ₪ בחודש. כאשר פרסמתי את הסכום בקבוצת הפייסבוק שלנו נשאלתי: אם כך, לא עדיף כבר שלא יהיו מזונות כלל? התשובה לכך לטעמי היא לא: 1. כל סכום שיוצא, בהתאם לנתונים של כל תא משפחתי, הוא הסכום הנכון לאותו תא משפחתי. גם 220 ₪ זה כסף. 2. אם היה נקבע 0 מזונות, האב היה מפסיד את נקודת הזיכוי שלו ממס הכנסה כמשלם מזונות.

19. נוסף לכך, על הבעל לשאת בחלק היחסי בהוצאות המדור כפי שעולה מנספחים לג'-לו' לתצהיר הבעל מיום 11/1/21. הוצאות המדור מסתכמות ב- 2,400 ₪ לא ממש ברור אם מדובר על אחזקת מדור (ואז הסכום מאוד גבוה) או מדור (ואז הסכום נראה מאוד נמוך). כך שחלקו של הקטין 720 ₪, חלקו של הבעל 432 ₪ (60%), הוא נושא בפועל ב- 360 ₪ (תלוי שהות) כך שעליו להשלים לאישה 72 ₪ בחודש עבור חלקו בהוצאות המדור של הקטין. אם מדובר על אחזקת מדור החישוב נראה בסדר, אם מדובר על מדור הרי אין שום סיבה שהאב ישלם מדור לאם והרי היא לא משלמת כיום שכר דירה והאב כן.

20. הואיל והאישה גרה בדירה הרשומה ע"ש הבעל ואינה נושאת בתשלום כלשהו עבור המדור (שלה ושל הקטין), היא אינה זכאית בשלב זה למדור. יפה מאוד! ככל שתשכור דירה ותמציא חוזה שכירות, ישתתף הבעל בחלקו של הקטין עד לגובה שכ"ד כולל של 6,000 ₪ בחודש אמנם 6,000 זה סכום מאוד גבוה גם לתל אביב להורה וילד אחד, אך יפה מאוד שהשופט קובע סכום גג. כמובן שהאם יכולה לשכור דירה גם ב 10,000 ש"ח, אף אחד לא מגביל אותה, אך האב ישלם את חלקו מתוך ה 6,000. ראוי ונכון. , כך שהבעל ישלם לכל היותר 180 ₪

לחודש בגין רכיב המדור (חלקו של הקטין 30% = 1,800 ₪, חלק של הבעל 60% = 1,080 ₪, פחות המחצית בה הוא נושא בפועל). לא בטוח שהבנתי את החישוב.

21. בהתחשב בכך שבתקופת הקורונה האישה השתכרה 8,000 ₪ בחודש בלבד, החישוב לאותה תקופה שונה, כך שיחסי השכר בין הצדדים הם 70% הבעל ו- 30% האישה, מה שאומר שעל הבעל היה לשלם לאישה 440 ₪ לחודש בצירוף חלקו באחזקת המדור בסך 144 ₪. שאלת תם: אם זה היה הפוך, והאב היה מרוויח פחות בתקופת הקורונה, היה נקבע אותו הדבר? מכיוון שבהחלטה למזונות זמניים נפסק כי על הבעל לשלם לאישה 2,600 ₪ לחודש, יוצא שהיא קיבלה ממנו בתקופת הקורונה סכומים גבוהים משמעותית מאלו שמגיעים לה על-פי התחשיב הנ"ל, המתבסס על ההלכה שנפסקה בבע"מ 919/15 בבית המשפט העליון.

22. סיכומו של דבר, אני מחייב את הבעל לשלם לאישה את חלקו במזונות הקטין בסך 220 ₪ בצירוף חלקו באחזקת המדור 72 ₪ **ובסה"כ 292** ₪ שישולמו החל מיום 1/4/22 ובכל יום ראשון לחודש שלאחריו, עד הגיע הקטין לגיל 18 שנים או סיום בי"ס תיכון, לפי המאוחר. לאחר מכן יועמד הסכום של 1/3 מהסכום שיהיה אותה עת, וישולם עד סיום שירות החובה בצה"ל/שירות לאומי.

1. האם לאור פערי השכר (20,000/14,000) זה תקין?

ראשית, לשני ההורים שכר גבוה. ועם ילד אחד ברור לכל שכל אחד מהם יוכל לדאוג כלכלית לילד בביתו ברווחה. המטרה של תשלום המזונות היא לא שכל בית יפתח את החודש עם סכום זהה, אלא שלילד יהיה כל מה שהוא צריך בשני הבתים ולא יהיה בית עני ובית עשיר.

שנית, אנו למדים שהחלטה זו, ובעיקר מההחלטה בנושא הפסיכולוגית הפרטית, על התנהלות האם. לא התנהלות ראויה, בטח שזהו שכר האם והיא רופאה.

וכמובן שלאור זאת שהם רק סיימה התמחות וכיום התחילה לעבוד כרופאה, ברור ששכרה העתידי יעלה.

2. הסכום החודשי נמוך. הסכום שהאב יכול לקזז מהמזונות לטיפול הפסיכולוגי מאוד גבוה. גם אם הילד יפסיק את הטיפול עוד 1-2 שנתיים, נראה שייקח לאב שנים ארוכות עד שיוכל לקזז את כל הסכומים. בעיה. מניח שיפתרו זאת עם הרכוש.

23. המזונות יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן הידוע היום ויעודכנו אחת ל- 3 חודשים, ללא הפרשים לעבר.

24. בנוסף ישלם האב **60% מההוצאות החריגות** המפורטות להלן:

א. כל הוצאה רפואית שאינה משולמת ע"י קופת חולים, לרבות טיפולי שיניים, אורתודנטיה, משקפיים/עדשות מגע, טפולים פסיכולוגיים. על האם למצות את מלוא זכויותיה ככל שיש כאלה, בהיותה רופאה הזכאית להנחות.

ב. הוצאות החינוך שלהלן: תשלומים הנדרשים ע"י בית הספר, שיעורים פרטיים בהתאם להמלצת המורה המחנך, חוגים, תנועת נוער, קייטנות בחופשות בית הספר. חבל שלא רשום כמקובל לאחר מימוש מענק הלימודים. מונע ויכוחים מיותרים בין ההורים.

ג. צהרון/מועדונית.

25. מיום הגשת התביעה 4.11.19 עד ליום 1/4/22 יעמוד סכום המזונות על 600 ₪ לחודש. ככל שעל האישה להחזיר לבעל סכומים ששולמו על ידו ביתר, הוא יקבל את ההפרש במסגרת איזון המשאבים שייערך בתיק הרכושי, זאת בכדי לא להקשות על האישה בהתנהלותה השוטפת כיום. יפה מאוד! האב בעצם יקבל החזר מלא. לא עוד "נאכלו"! בדיוק כמו שנקבע במחוזי נצרת בפסק הדין בעמ"ש 50227-01-21 והנה ההחלטה להחזר. ראו כאן.

26. מצאתי כי האישה התנהלה ועדיין מתנהלת בחוסר תום לב כלפי הבעל, כפי שמשתקף מהחלטותיי בתיק זה ובתיקים הקשורים וכפי שעולה מדבריי בפרוטוקול הדיון מיום 21/2/21 (ראה לדוגמא החלטותיי מיום 4/12/19, 11/12/19, 12/12/19, 27/4/21). בסך הכל מדובר במזונותיו של קטין כאשר זמני השהות שווים, פערי השכר אינם דרמטיים, האישה גרה בדירה השייכת לטענתה לשניהם (לטענתו רק לו) מבלי לשלם שכ"ד. בנסיבות אלה ניתן היה לצפות שהצדדים יגיעו להסכמה בדבר המזונות, או לפחות להסכמה דיונית, אולם האישה תבעה מזונות בסכומים לא מציאותיים, טוענת שזכויותיה הדיוניות קופחו ולא ניתן לה להביא עוד עדים רבים שיוכיחו כי הבעל משתכר הרבה יותר, כל זאת מבלי לפרט (שלא לומר להוכיח) איזו מטענותיה.

27. לאור כל האמור, אני מחייב את האישה בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך 15,000 ₪.

28. פסה"ד מותר לפרסום לאחר התממה.

29. המזכירות תסגור את התיק.

ניתן היום, י"א אדר ב' תשפ"ב, 14 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.

ליאור בריגר, שופט